

gora eta gora, batere lautadarik gabe. Zerua urdin-urdin eta haize piska bat eta, gehienetan bezala, oso hotz. Irten orduko bi oinak hoztu zitzaizkidan eta igotzen gindoazela ordu pare bat behar izan nituen berotzeko; handik aurrera ondo. Luis, aldiz, eskuak eta hankak berotu ezinda zebilen eta Txetxu piska bat aurreratu egin zen. Luis eta biok, gailurrerako ordubete falta zela, eguzkiak jotzen zuen babes batean geratu ginen, berotzeari ekiteko. Ordurarte gehiegi nekatu gabe igo ginen; oso goiz zen eta garbi geneukan gailurrera iritsiko ginela, eguraldiak bapatean aldatzen ez bazuen, behintzat, Atsedena hartu ondoren azkeneko aldapari heldu genion. Ez zen berehala bukatzen, igo eta igo, arnasa geroz eta estuago eta, halako batean, Txetxu ikusi genuen gel-dirik, hark beharko zuen izan gailurra! Goizeko bederatzia ziren iritsi ginenean, hura poza hura!, elkar besarkatu, argazki mordoska bat atera eta ordubete inguru gailurrean gelditu ginen eguraldiaz eta paisaiaz gozaten. Rafarekin asko akordatu ginen, laurok hasi baikenuen abentua hura. Eta, nola ez, zurekin eta amatxorekin eta...

-Eta gu aitaxorekin

-Bada, mendi ezkutuak bere gailurreko ateak ireki zizkigun eta bere edertasun gutia aurkitu genuen, gure pozerako; eta... hau egia zan baina sar dezakezu kalabazan eta saldu Ordiziako plazan, bihotza.

K.II 6.400 metrotara. Koke, Luis eta Txetxu.

Fotos expedición

G.II hirugarren kanpotik.

HIDDEN PEAK 95

ZENBAIT PASADIZU...

Txetxu Lete

8.000 batera bai, baina nora?

Ormaiztegiko jaiak urtebete lehenago:
 - Bi zurito, sei kalimotxo eta lau pittilingorri.
 - Bai oraintxe. Ah! Pakistanetik jaso diat eskutitz berri bat, bertan Nanga Parbat edo Hidden Peak igotzeko aukera ematen zigutek. Bostehun eta hirurogeitabost, mila esker.
 - Ze esaten ari haiz, eta Gil?
 - Beteta omen dago...
 - Zer egingo diagu orain saldatuko kamiseta guztiakin?
 - Gasherbrum II-ri marratxoa kendu eta berrogei metro gehiago jarri.
 Zortzi mila metrotako mendi batera joateko zehaztasun guztiak ondo eta sakonki pentsatuz egin behar dira.

Joan baino lehen zer?

Prestakuntza fisikoari garrantzi handia eman genion eta espedizioaren arrakastan zerikusi handia izan duela pentsatzen dut.

Gure aldetikagindutako guztia egiten saiatu ginen: Madrilgo aeroportuan batek ekipaia fakturatzan zuen bitartean beste biek 1000 metrotako seriak egiten genituen, 165/180 taupadaka minutuero eta tartean 30 segunduko atsedenaldirik eginez. Hegazkin barruan "fuerza/resistencia"-ko zirkuito bat montatu genuen, eta Rawalpindira ailegatzean traste guztiak hatu eta hotelera korrika abiatu ginan; hamabost bidai hiru pertsonen artean, bakoitzak bost bidai egin behar izan zituelarik. Hori bai arratsaldean atsedena hartu genuen.

Kanpo basera ailegatu bitartean...

Berez, hogeitabost porteadore eramateko prestakuntzak egin genituen, saiatu ere saia-

tu ginen. Eguardi aldean kanpoko beroarekin batera gure porteadore kopurua igotzen hasi zan: hogeitamar, hogeitamazazpi... eta horrela bukaerako berrogeitazortzi arte. Ez dakit zergaitik baina oso aurpegi alaiak ikusten ziran goruntza atera baino lehen, gureak ez noski.

Arroza, dhal eta patatak, "alu" bertako hiskeran, izan ziran gure eguneroko jakiak kanpo baserako zazpi eguneko trekin hortan, eta igoerako hogeitabost egunetan ere, baita beherako bidaian noski. Orain ulertzen deitz batzuen jatorria eta errealtatearen arteko harremana.

Besterik gabe kanpo basea jarri genuen, ekainak 26 zan eta ordu hoietan gaupasa egin eta gero etxerantz bueltatzen ariutuko ziren lagunak buruan genituen, San Juan jaiak bukatzean eta gure lana hastean.

Hemeretzi egun eta gailurra...

Gailurra lortzeko gogoia izugarria zan eta bertan egindako lana ere ez zan makala izan. Etxean egindako planak alde batera utzi, buruko minik ez eta goruntza abiatu ginan. Ezin sinistu, bederatzigarren egunean gailurra tentatzen, Rafakovitx, Kokeosi, Luisenaver eta Txetxunen bezalako izanak izan ezker agian bai, baina...

Bi urteko lanaren ordaina utzailak hamaseian jaso genuela esaten badet, ez dut uste egia izango zenik. Uztailak hamaseian gailurra egin genuen eta sari gisa oso ondo egon zen, baina utzailak hogeitaseigarrenean jeitsi eta gure lehenengo haragi puska dastatu genuenean, arroza, dhal eta "alu" alu hori alde batera utzita, hori bai poza hori...

Beraz bi alditan hain famatua egin den galdera hori entzuteko aukera izan dugu: "Zer sentitzen da momentu horietan?"

FICHA TECNICA

Montaña: HIDDEN PEAK ó GASHERBRUM I.

Altitud: 8.068 m.

Situación: Karakorum, Baltoro Mustagh, 35°43' lat. N/76°42' long. E.

Ruta seguida: Couloir de los Japoneses o Couloir Norte.

Nota: Se puede considerar como la nueva ruta normal a la montaña, ya que la antigua normal está prohibida por problemas fronterizos. La primera ascensión por esta ruta la realizan los japoneses O. Shimizu y K. Wakutsu el 02/08/86.

Expedicionarios:

TXETXU LETE, Urnieta (Gipuzkoa)
 KOKE LASA, Ormaiztegi (Gipuzkoa)
 RAFA BERASATEGI, Segura (Gipuzkoa)
 LUIS MIGUEL LOPEZ, Alcorcón (Madrid)

Salida: 12 junio 1995

Trámites: Islamabad, 13/14 junio

Aproximación: 15/26 junio

C.B. 5.200 m.: 26 junio
 C. I 6.000 m.: 29 junio
 C. II 6.600 m.: 1 julio
 C. III 7.100 m.: 8 julio
 Cima 8.068 m.: 16 julio

Resumen cronológico

27 junio/1 julio: Montamos el C. I y el C. II. El día 27 depositamos material a 5.750 m. y regresamos al C.B.; en los días sucesivos montamos el C. I y el C. II. Después regresamos al C. B. y tras descansar dos días decidimos realizar el primer ataque.

5/9 julio: Primer ataque. El día 5 salimos del C.B. y alcanzamos el C.I. Al día siguiente, 6 de julio, desmontamos el C.I y subimos al C. II. El 7 de julio hace ventisca y permanecemos en el C. II. El 8 de julio subimos el Couloir 50-55° con algún paso mixto y algunas cuerdas viejas que aprovechamos y montamos el C.III. El 9 de julio salimos hacia la cumbre pero la tormenta nos hace desistir a 7.600 m.

14/16 julio: ataque definitivo. Salimos del C.B. el 14 de julio y llegamos al C. II. El día 15 alcanzamos el C. III y el 16, subiendo por rampas de nieve e hielo de 40-45° TXETXU, KOKE y LUIS hacemos cumbre.

Nota: Rafa se vuelve a casa el 6 de julio por problemas de congelación en un dedo de la mano.